

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **Š. D.**, pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 18. augusta 2011 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený **Š. D.**, zastúpený obhajcom JUDr. R. L. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. decembra 2009, sp. zn. 6 To 90/2009, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **Š. D.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie z 9. apríla 2009, sp. zn. 6 T 72/2008, bol **Š. D.** uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

ako konateľ obchodnej spoločnosti s obchodným menom Y.. s.r.o. so sídlom R. č. 29, M., IČO: X., vyfakturoval na základe faktúry č. X. zo dňa 12. januára 2007 obchodnej spoločnosti T. S. s.r.o., so sídlom R., IČO: X. kúpnu cenu za objednané osobné motorové vozidlo zn. Š. bielej farby s termínom dodávky do 18. januára 2007, sumu vo výške 797 230 Sk, t.j. 26 463,19 eur. Uvedená suma bola poukázaná na účet manželky obžalovaného I. D. dňa 17. januára 2007, ku ktorému mal dispozičné právo aj obžalovaný. Napriek tomu,

že obžalovaný vedel, že predmetné vozidlo má dodať obchodnej spoločnosti T. S., s.r.o. do 18. januára 2007 a že toto vozidlo mu bude vydané od obchodnej spoločnosti A. s.r.o. len po zaplatení jeho ceny najneskôr pri jeho prevzatí, uvedené peňažné prostriedky nepoužil na zabezpečenie dodania predmetného vozidla pre obchodnú spoločnosť T. S. s.r.o., ale na prevádzkový kapitál obchodnej spoločnosti Y. s.r.o., čím poškodenej obchodnej spoločnosti T. S. s.r.o. spôsobil škodu vo výške 797 230 Sk t.j. 26 463,19 eur.

Za to bol odsúdený podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere jedného roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon uloženého trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obvinený prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch svojho odvolania vytykal okresnému súdu, že rozhodol nesprávne a nezákonne, pretože nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu za účelom náležitého objasnenia veci. Ďalej vytykal súdu, že vykonané dôkazy hodnotil jednostranne v jeho neprospech. Dožadoval sa doplnenia dokazovania znaleckým posudkom z odboru ekonomiky, vypočutia svedkov a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie i poškodená strana T. S., s.r.o., pretože súd nerozhodol o jej nároku na náhradu škody.

Krajský súd v Košiciach na podklade podaných odvolaní rozhodol na verejnom zasadnutí 11. decembra 2009 rozsudkom, sp. zn. 6 To 90/2009 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods.2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste. Postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol podľa § 213 ods. 2, za použitia § 56 ods. 2 Tr. zák. a uložil obvinenému peňažný trest vo výmere 2 000 eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu stanovil obvinenému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 316 Tr. por. odvolanie poškodenej strany T. S., s.r.o. zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 11. decembra 2009, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis rozsudku krajského súd bol obvinenému doručený 5. februára 2010 a jeho obhajcovi 17. februára 2010.

Okresný súd Košice - okolie 27. júna 2011 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného Š. D., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. R. L., ktorý obvineného obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 30. júna 2010 a smeruje proti vyššie citovanému rozsudku krajského súdu.

V písomných dôvodoch dovolania obvinený uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, e/, g/ i/ Tr. por.

V prvom rade vytýkal, že v konaní bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu - § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože počas celého konania nebola zmenená právna kvalifikácia a spáchanie skutku mu nebolo vôbec preukázané, preto mal byť oslobodený v zmysle zásady in dubio pro reo.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. vidí v tom, že vo veci konal orgán činný v trestnom konaní, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, a to vyšetrovatelka JUDr. V., voči ktorej vzniesli námietky zaujatosti 29. januára 2008.

Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. vidí v tom, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom - neboli vôbec vykonané.

Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. videl v tom, že bol rozhodnutím uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 Tr. zák., napriek tomu, že mu skutok nebol preukázaný. Navrhol preto, aby najvyšší súd vyslovil rozsudkom, že rozhodnutím krajského súdu bol porušený zákon v ustanovení § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 a § 322 ods. 3 Tr. por. a v konaní ktoré mu predchádzalo v ustanovení § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jeho neprospech. Navrhol zrušiť rozsudok krajského súdu, ako aj rozsudok

okresného súdu v celom rozsahu a prikázať vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Samosudca okresného súdu v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu vyjadriť, ktorú možnosť strany nevyužili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom svojho obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/) Tr. por.

V prvom rade považuje najvyšší súd uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania a v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, takéto dovolanie treba odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Obvinený Š. D. vo svojom dovolaní v prvom rade namietal, že v konaní došlo k zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu,, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Obvineným uvádzaný dôvod predpokladá, že v konaní došlo k porušeniu práva na obhajobu najmä tým, že boli porušené ustanovenia o povinnej obhajobe § 37 Tr. por. Predovšetkým ide o prípady, kedy súd vykonával úkony trestného konania bez obhajcu obvineného napriek tomu, že ho obvinený musel mať z dôvodu povinnej obhajoby. V posudzovanej veci nešlo o prípad povinnej obhajoby, pretože obvinenému bolo uznesením vyšetrovateľa z 22. augusta 2007 vznesené obvinenie iba za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Napriek tomu si obvinený na základe plnej moci zo 16. septembra 2007

zvolil obhajcu JUDr. R. L., ktorý sa zúčastňoval úkonov prípravného konania a bol prítomný počas hlavného pojednávania i verejného zasadnutia o odvolaní. Obhajca obvineného mal teda možnosť počas celého konania kvalifikovane navrhnúť, predkladať a zadovážovať dôkazy slúžiace na obhajobu obvineného. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle tohto dovolacieho dôvodu nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por., preto skutočnosť, že súd neakceptoval návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania ešte neznamená, že došlo k porušeniu práv na obhajobu, z čoho vyplýva, že uvedený dovolací dôvod nebol naplnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu videl obvinený v tom, že vyšetrowanie v jeho trestnej veci vykonávala vyšetrowateľka OR PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Odboru ekonomickej kriminality Košice - okolie por. JUDr. S. V., voči ktorej už v prípravnom konaní vzniesol námietku zaujatosti.

Z ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Účelom tohto ustanovenia o vylúčení orgánov činných v trestnom konaní je upevniť dôveru účastníkov konania i verejnosti v nestrannosť postupu orgánov činných v trestnom konaní. Preto je potrebné už v prípravnom konaní zabezpečiť, aby sa na úkonoch prípravného konania nepodieľal vyšetrowateľ, ktorý má k predmetnej veci alebo vyššie vymedzenému okruhu osôb taký vzťah, ktorý môže objektívne vzbudiť pochybnosti o jeho spôsobilosti postupovať pri objasňovaní trestnej činnosti nestranne. Uplatnenie inštitútu § 31 ods. 1 Tr. por. o vylúčení orgánov trestného konania preto prichádza do úvahy iba vtedy, ak je existencia takéhoto vzťahu, resp. pomeru preukázaná.

Z obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil, že obvinený už v prípravnom konaní prostredníctvom obhajcu 30. januára 2008 vzniesol námietku zaujatosti vyšetrovatelky. O jeho námietke vyšetrovatelka rozhodla v zmysle § 32 ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 31 ods. 1 Tr. por. uznesením z 31. januára 2008 pod ČVS: ORP-224/OJP-KS-2007, že nie je vylúčená z úkonov. Predmetné uznesenie vyšetrovatelky bolo doručené obvinenému i jeho obhajcovi, pričom ani jeden z nich proti tomuto uzneseniu vyšetrovatelky opravný prostriedok nepodal a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19. februára 2008. Z uvedeného potom vyplýva, že uplatnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. nemá svoje opodstatnenie.

Existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený videl v tom, že rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom – neboli vykonané vôbec.

Uvedený dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom, prípadne na dôkazoch, ktoré neboli získané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy. Z obsahu spisového materiálu a z rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa najvyšší súd zistil, že oba sudy pri svojom rozhodovaní brali do úvahy iba dôkazy, ktoré boli vykonané v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní resp. verejnom zasadnutí, na ktorom bol obvinený prítomný a mal teda možnosť vyjadriť sa k jednotlivým dôkazom. Návrhy na doplnenie dokazovania zo strany obvineného i jeho obhajcu sudy zamietli, pretože neboli potrebné pre objasnenie skutkového stavu. Išli nad rámec dokazovania. Nevykonanie navrhovaných dôkazov preto nemôže byť dôvodom pre naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Napokon obvinený ako ďalší dovolací dôvod uvádzal ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie okresného súdu je založené na nesprávnom posúdení zisteného skutku. Uvedený dovolací dôvod v podstate opieral o nesprávne zistený skutkový stav.

K tomu je potrebné uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v zmysle tohto ustanovenia je určené k náprave právnych pochybení vo veci samej, pokiaľ tieto pochybenia spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. V praxi to znamená, že s poukazom na uvedený dovolací dôvod nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Skutkový stav je možné pri rozhodovaní o dovolaní hodnotiť iba z hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy, bola správne posúdená, t.j. či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Na základe tohto dovolacieho dôvodu nemožno hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.

V posudzovanej veci však uplatnené námietky obvineného smerujú výlučne do oblasti skutkových zistení. Vytýka súdom neúplné dokazovanie, nesprávne hodnotenie dôkazov a následne chybné skutkové zistenia, pričom presadzuje vlastné hodnotiace úvahy vzťahujúce sa na vykonané dôkazy a predkladá vlastnú verziu skutkového stavu. Pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie podľa ktorého obvinený Š. D. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorého skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Popísanému skutkovému stavu plne zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Použitú právnu kvalifikáciu podľa citovaného ustanovenia odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú do popisu skutku zahrnuté a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov uvedeného prečinu. Z uvedeného vyplýva, že ani tento dovolací dôvod nebol naplnený.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Š. D. odmietol.

Uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 18. augusta 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t , v.r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová